

Výstupní zpráva z koučování

Název zprávy

Naučila jsem se zaměřit pozornost na jednu věc

Krátký úvod

Paní Alice nastoupila do funkce koordinátora ŠVP v únoru 2009. Do té doby neměla žádnou zkušenost s koordinací ŠVP a nikdy neřídila tým. O možnosti nechat se koučovat se dověděla od konzultanta ŠVP. V současnosti ve škole zastává kromě funkce koordinátora ŠVP i funkci koordinátora projektu. V jednu dobu se jí nahromadilo více práce a povinností. Při tom všem si chce zachovat čas pro svou rodinu, chce se věnovat svým koníčkům, které jí pomáhají relaxovat a dobíjet energii.

Na začátku koučování vůbec nevěděla, o co jde. Původní představa byla ta, že koučování je vlastně poradenství a od kouče dostane návody a rady, jak školní dokument vylepšit.

Pak taky měla paní Alice obavy, aby nešlo jen o formální záležitost. Nicméně šla „do toho“, protože se nebrání novým věcem.

Již po prvním setkání se svým koučem byla přesvědčena, že koučování bude smysluplné. Právě osobní setkání a vyjasnění si očekávání přispělo k odbourání pochybností a podpoře její motivovanosti. Jejím přáním bylo vést kolegy ke smysluplné práci na ŠVP, umět sdělit instrukce a v rámci časového rozvržení si stanovit priority.

Cíle

Během koučování si Alice plnila tři cíle. Naučila se zaměřit pozornost právě na ně. Do té doby dělala všechno jak to přišlo. Pro jedno nestíhala druhé. Spoustu záležitostí se jí začalo kupit. Dosahování cílů se postupně doplňovalo a prolínalo. Za stěžejní považovala dosažení cíle č. 2 – **při řízení týmu umím stanovit priority**. Na začátku si popsala cílový stav, co to bude znamenat ve výsledku. Jejím cílem byl stav, kdy učitelé necítí stres, schází se bez zbytečného remcání, jejich schůzky nad ŠVP jsou smysluplné. To znamená, že se postupně odbourají negace vůči dokumentu, kolegové budou schopni upravovat vzdělávací program a inovovat jej. Kolegové si vypracují svůj program, podle kterého dokáží vést vzdělávací proces. Sníží se riziko formálnosti. Ona sama získá větší jistotu a více informací k potřebné argumentaci, k vysvětlování.

Co je v současnosti jiné, než na začátku, kdy jsem začala řídit tým?

„Lépe si rozvrhnu schůzky, stručněji a jasněji sděluji instrukce. Uhlídám si rozmělnování diskuze. Dokážu vrátit diskusi k tématu. Kolegové vidí smysluplnost, mohou kdykoli vznést dotazy. Pokud vím, odpovím hned. Nemám problém říci, že na daný dotaz si musím zjistit odpověď, že si nejsem jistá.“

Na čem poznám, že cíle byly naplněny?

„Kolegové se ptají bez obav, plní zadané úkoly, ujišťují se, zda rozumí instrukci, co mají dělat a proč. Schůzky učitelů jsou smysluplné a bez stresu. Děním a využívám čas v práci – mám čas na své koníčky, na svou rodinu.“

Co z toho, co jsem se naučila, využiji ve své práci?

„Naučila jsem se zaměřit pozornost na jednu věc, na plnění cílů.“

Za co oceňuji svého kouče?

„Za úplný začátek, který mne neodradil, naopak se mu podařilo přesvědčit mne, že to bude mít smysl. Za flexibilitu, vzájemnou vstřícnost a koordinaci. Za vedení k uvědomění si, co chci, k formulaci cílů a podporu při cestě k nim.“

Proč bych koučování doporučila kolegům?

„Slyšet nezaujatou osobu a pohled na věc. Pohled zvenku je důležitý. Mohu si s někým promluvit, ujasnit si věci. Kouč mne vede k cíli.“

Březen 2010

Zpracovala: Mgr. Jana Kazíková